

offentlige Prostitution givne vedtægtsmæssige Bestemmelser, „men i Betragtning af, at man ved en saadan Foranstaltning saa lidt som muligt bør vanskeliggøre det for et Fruentimmer at vende tilbage til et sædeligt Liv, foreslaar et Mindretal, at det dog ikke maa paalægges et Fruentimmer mod hendes Vilje at tage Ophold i et offentligt Hus“. Det fremgaar altsaa deraf, at man har indsat denne Bestemmelse ikke for at hjemle Politiet en Ret, men for at indskrænke, jeg vil ikke sige en Ret, men en faktisk bestaaende Myndighed, thi den Ret, man udleder af et Reskript, jeg tror af 1815, som aldrig er blevet trykt, betegnede jo den daværende Justitsminister selv som i høj Grad tvivlsomt. Jeg kan derfor ikke se, at det er nogen Forbedring, der paa dette Punkt er indført i Lovforslaget, men da der jo under Betænkningen, som udtrykelig hævder, at man ikke tilfigter nogen Forandring af Lovforslagets Tanke, at Vædringerne altsaa ere af rent redaktionel Natur, findes 3 Navne paa Jurister — deriblandt en meget højt anset, bekendt Jurist — saa vil jeg troste mig med, at hvis Ordene ere noget ændrede, saa maa man i hvert Fald gaa ud fra, at Meningen er den samme.

Saa vidt de formelle Vædringer. Af reelle Forandringer er der en Del, og de gaa alle mindre ud paa egentlig at forandre end at føje til og udvide de Bestemmelser, der nu gælde paa dette Omraade. Der er jo tre. En Bestemmelse, der tilfigter at hæmme Drikkeriet hos offentlige Fruentimmer — det er § 3, andet Stykke —, en som stærker Politiets Straffemyndighed — det er § 3, 1ste Stykke — og en, som udelukker Fruentimmer under 18 Aar fra Bordellerne — det er § 1. Hvad nu for det første Drikkeriet hos de offentlige Fruentimmer angaar, maa jeg tilstaa, det overraster mig noget, at man mener i den bestaaende Lovgivning at sæbne Midler over for et saadant Onde. Naar der foregaar Drikkeri paa de offentlige Huse, synes det mig, at et saadant Forhold ligefrem maa falde ind under Næringslovens Bestemmelser, og noget lignende er jo ogsaa udtrykkelig anført i Landsstingets Betænkning. Det er maaske lidt mere tvivlsomt for de privatboendes Vedkommende. Men man maa dog ogsaa der antage, at en Udskænkning af Drikkevarer er ulovlig. Hvad vilde man ellers forstaa ved „Smugtroer“. Det maa vel netop antages at være slige Steder, hvor saadanne Drickelag arrangeres. Det er jo muligt, at jeg tager fejl dert, men for de offentlige Huses Vedkommende synes det i hvert Fald aldeles indlysende, at Justitsministeren ved Foran-

bring i det nu bestaaende Regulativ — det kan jo Ministeren forandre, som han vil, inden for visse Grænser — vil kunne gribe ind i dette Forhold og træffe Bestemmelser, som under Straf forbød saadant Drikkeri. Naar vi se paa dette Regulativ, finde vi saadanne Bestemmelser som f. Eks. § 25, at „I et offentligt Hus maa der ikke uden Politidirektørens Samtykke findes andre Beboere end Værtinden, hendes Mand og Børn under 7 Aar, de offentlige Fruentimmer og det nødvendige kvindelige Tjende“. Vi se i § 30, at Værtinderne skulle opgive Navnene paa deres Tjenestepiger, og at disse Tjenestepiger kun kunne antages med Politidirektørens Samtykke. Vi se i § 31, at „Politiet er berettiget til at sætte Takst for den Betaling, Fruentimmer i offentlige Huse skulle erlægge baade for Værelser og for Kost i Huset, hvilken Takst Værtinderne have at holde sig efterrettelig“. Og vi se endelig i § 37, at „Al Slags Spil med Gæster er forbudt i de offentlige Huse“. Naar man kan forbyde Spil overhovedet — ikke Spil om Penge, men al Slags Spil overhovedet, endog saa, maa man antage, saadan noget som Skakspil og lignende — skulde det være mærkeligt, om man ikke kan tiltage sig Myndighed til ogsaa at forbyde Drikkeri, og det forekommer mig, at selv hos privatboende Fruentimmer maatte noget saadant kunne forbydes, idet man kan undergive disse Kvinder mangfoldige andre Indskrænkninger i deres personlige Frihed. Under alle Omstændigheder synes jeg, at den ærede Ordfører i Landsstinget har overset, at Politidirektøren i Bestemmelsen af 1ste April 1887 har meddelt, at den uskravelige Følge af Udskænkning i offentlige Huse vil blive deres Lukning i kortere eller længere Tid. Der har man et kraftigt Korrektiv, og et Korrektiv, som navnlig for dem, der ere Tilhængere af Utugtshusenes Lukning, maa synes overordentlig tiltalende. Hvorom al Ting er, hvad enten Administrationen har denne Myndighed eller ikke, maa det naturligvis siges at være heldigt, at Lovgivningsmagten griber ind paa dette Omraade, thi det kunde maaske ellers nok i enkelte Tilfælde befrygtes, at Myndighederne ikke benytte deres Magt, i alt Fald naar det ikke udtrykkelig er foreskrevet. Derfor synes jeg, at naar man vil lovgive paa dette Omraade, saa kunde man nok have gjort Bestemmelserne en Smule mere rigoristiske, end Tilfældet har været. Drickelag blive ganske vist ubetinget straffede efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Landsstinget, men Udskænkning bliver det kun, naar den finder Sted trods Politiets Forbud. Dette